

Dr hab. Andrzej Rudowski, prof. uczelni
Instytut Nauk o Polityce i Administracji
Wydział Społeczno-Ekonomiczny
Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie

Recenzja

**rozprawy doktorskiej mgr Zofii Lucyny Kuryśko
pt.**

***Determinanty efektywnego kreowania dóbr publicznych
o znaczeniu materialnym***

***w kontekście prowadzonej przez jednostki samorządu terytorialnego gospodarki
nieruchomościami***

(Kraków 2021, ss. 212)

napisanej w Instytucie Nauk o Polityce i Administracji
na Wydziale Pedagogicznym Akademii Ignatianum w Krakowie
pod kierunkiem dr. hab. Artura Wołka, prof. ucz. oraz dr. Mateusza Tomala

Przedmiotem recenzji jest rozprawa doktorska dotycząca determinantów efektywnego kreowania dóbr publicznych o znaczeniu materialnym w kontekście prowadzonej przez jednostki samorządu terytorialnego gospodarki nieruchomościami. Recenzowana rozprawa łączy w sobie rozważania z zakresu nauk o polityce i administracji (obszar polityk publicznych, polityk szczegółowych) oraz – w pewnym zakresie – nauk o zarządzaniu i jakości. Zawiera również analizy z zakresu prawa odnoszące się do jednostek samorządu terytorialnego ze szczególnym uwzględnieniem miast na prawach powiatu. Politologiczny charakter rozprawy uprawnia mnie, jako politologa, do przedłożenia swojej opinii na jej temat, co czynię poniżej.

1. Stan badań a recenzowana praca

Autorka swoje rozważania naukowe oparła na licznych źródłach i opracowaniach. We *Wstępie* do dysertacji (i nie tylko) odniosła się zarówno do obecnego stanu badań dotyczących problematyki dóbr publicznych o znaczeniu materialnym w kontekście prowadzonej przez jednostki samorządu terytorialnego (dalej: JST) gospodarki

nieruchomościami, jak również stwierdziła istnienie deficytów w zakresie badań empirycznych, ze szczególnym uwzględnieniem w procesie wytwarzania dóbr publicznych o znaczeniu materialnym racjonalnej gospodarki nieruchomościami prowadzonej przez JST. Z uznaniem należy odnotować, że we właściwej części badania Autorka wykorzystwała szeroko zasoby Banku Danych Lokalnych, Głównego Urzędu Statystycznego, Systemu Analiz Samorządowych oraz inne dane udostępniane przez samorządy i urzędy, więcej – pozyskiwała także dane w drodze bezpośredniej korespondencji z urzędami miast (co – biorąc pod uwagę skalę badania – było z pewnością procesem wymagającym dużego zaangażowania i czasochłonnym). Należy jednak równocześnie zwrócić uwagę, że w pracy brakuje odniesień do literatury innej niż krajowa a i w tym wypadku są pewne deficyty, o których szerzej będzie mowa w punkcie 6 niniejszej recenzji.

Reasumując, recenzowana dysertacja doktorska z pewnością stanowi próbę zniwelowania deficytu w zakresie opracowań naukowych dotyczących racjonalnej gospodarki nieruchomościami prowadzonej przez JST w procesie wytwarzania dóbr publicznych o znaczeniu materialnym w polskiej literaturze i nie stanowi powielenia już istniejących badań czy prostej kompilacji dostępnych opracowań w literaturze krajowej i zagranicznej.

2. Problem badawczy, cel i hipoteza

Problem badawczy w pracy naukowej powinien zostać sformułowany w postaci pytania, względnie kilku pytań odnoszących się do zarysowanego lub zdefiniowanego uprzednio przedmiotu badania. Oczekuje się, że pytania te stanowią realne wyzwanie i jako takie powinny być naukowo oraz społecznie doniosłe i prowadzić do precyzyjnego określenia celu pracy. Sformułowana w łączności z problemem badawczym oraz określonymi celami pracy hipoteza stanowi punkt wyjścia do zaplanowania prawidłowej struktury. Ta zaś warunkuje poprawne ustalenia, które powinny przybliżyć nas do lepszego poznania człowieka oraz otaczającej go rzeczywistości w wymiarze właściwym dla przyjętej w pracy perspektywy (dyscypliny badawczej).

We *Wstępie* do recenzowanej rozprawy doktorskiej Autorka słusznie zwraca uwagę na szereg deficytów w obszarze badań empirycznych w zakresie problematyki racjonalnego gospodarowania nieruchomościami przez gminy. Trzeba przyznać, że nie wiemy „w jaki sposób

racjonalne gospodarowanie nieruchomościami przez gminę oddziałuje na efektywność kreowania dóbr publicznych” (s. 7). Brak również badań odpowiadających na towarzyszące powyższemu pytania: 1. jaki związek „występuje pomiędzy prowadzoną przez gminy gospodarką nieruchomościami a dostępem jej mieszkańców do dóbr publicznych o znaczeniu materialnym”? (s. 7); 2. „w jakim stopniu JST wypełniają swój ustawowy obowiązek racjonalnego gospodarowania zasobem nieruchomości”? (s. 7); 3. „jaki jest poziom wytwarzania przez JST dóbr publicznych o cechach materialnych”? (s. 8); 4. „jakie są inne czynniki, które wpływają w sposób istotny na dostęp mieszkańców do dóbr publicznych”? (s. 8).

Deficyty te prowadzą wprost do postawienia głównego problemu badawczego pracy, sformułowanego przez Autorkę jako zadanie określenia „determinantów efektywnego kreowania dóbr publicznych o znaczeniu materialnym w kontekście prowadzonej przez jednostki samorządu terytorialnego gospodarki nieruchomościami” (s. 8).

Autorka wyznaczyła także szczegółowe pytania badawcze:

1. „jaki jest poziom dostępu mieszkańców do dóbr publicznych o znaczeniu materialnym w JST
2. w jakim stopniu racjonalna gospodarka nieruchomości w JST oddziałuje na dostęp mieszkańców do materialnych dóbr publicznych,
3. jak partycypacja społeczna wpływa na dostęp mieszkańców do materialnych dóbr publicznych w JST,
4. w jaki sposób obecność danej większości rządzącej w organie stanowiącym JST oddziałuje na dostęp mieszkańców tych jednostek do materialnych dóbr publicznych,
5. w jakim stopniu dostęp mieszkańców do materialnych dóbr publicznych jest uzależniony od gęstości zaludnienia w JST” (s. 9).

Pytania te w istocie stanowią uszczegółwienie głównego problemu badawczego. Zarówno główny problem badawczy, jak i pytania szczegółowe należy uznać za spełniające wymogi poprawności logicznej oraz wymagające przeprowadzenia stosownych badań w celu uzyskania odpowiedzi. Uzasadniają one także cel główny i cele szczegółowe pracy. Cel główny pracy sprecyzowano jako „określenie czynników wpływających na poziom dostępu mieszkańców do dóbr publicznych o znaczeniu materialnym w JST ze szczególnym uwzględnieniem prowadzonej przez te jednostki gospodarki nieruchomościami” (s. 9).

Uzupełniają go następujące cele szczegółowe:

„C1: Określenie poziomu dostępu mieszkańców do dóbr publicznych o znaczeniu materialnym w miastach na prawach powiatu.

C2: Określenie średniego poziomu dostępu mieszkańców do dóbr publicznych o znaczeniu materialnym w miastach na prawach powiatu z podziałem na makroregiony według klasyfikacji NUTS.

C3: Określenie, które miasta na prawach powiatu posiadają uchwałę rady miasta ustalającą zasady gospodarowania nieruchomościami, a które miasta nie dysponują takim aktem prawnym a następnie porównanie dla tych dwóch grup średniej ze wskaźników racjonalnego gospodarowania zasobem.

C4: Identyfikacja miast na prawach powiatu położonych na obszarach przyznanych Polsce po II wojnie światowej (na konferencji w Poczdamie) oraz określenie dla tej grupy miast średniej ze wskaźników racjonalnego gospodarowania nieruchomości i porównanie go ze wskaźnikiem obliczonym ze średniej dla pozostałej grupy miast.

C5: Określenie elit rządzących w poszczególnych radach miast na prawach powiatu oraz ich orientacji politycznej, a następnie ustalenie wpływu tych elit na poziom dostępu mieszkańców do materialnych dóbr publicznych.

C6: Określenie dla poszczególnych miast na prawach powiatu wskaźnika poziomu dostępu mieszkańców do materialnych dóbr publicznych oraz ustalenie związku pomiędzy tym wskaźnikiem a gęstością zaludnienia danego miasta.

C7: Określenie w miastach na prawach powiatu poziomu partycypacji społecznej, a następnie ustalenie wpływu partycypacji na poziom dostępu mieszkańców [w] tych miastach do dóbr publicznych o znaczeniu materialnym.

C8: Określenie w miastach na prawach powiatu stopnia racjonalnego gospodarowania nieruchomościami oraz poziomu dostępu mieszkańców do materialnych dóbr publicznych, a następnie ustalenie zależności między tymi czynnikami.”

W moim przekonaniu przedłożony katalog celów – choć z pewnością niepełny – stanowi spójną i wystarczającą propozycję operacjonalizacji problemu badawczego.

W ścisłym związku z celami badawczymi sformułowano główną hipotezę badawczą dysertacji, która brzmi: „ w jednostkach samorządu terytorialnego poziom dostępu mieszkańców do dóbr publicznych o znaczeniu materialnym jest determinowany przez zestaw czynników

o charakterze ekonomicznym, społecznym, demograficznym oraz politycznym, które są w różnym stopniu zależne od organów JST” (s. 10).

Tak sformułowana hipoteza koresponduje z głównym pytaniem problemowym, co jest podstawowym stawianym wobec niej wymogiem z racji tego, iż hipoteza stanowi przecież próbę wstępnej odpowiedzi na pytanie badawcze, wymagające sprawdzenia w toku badań naukowych, a w efekcie – potwierdzenia lub falsyfikacji (całościowej lub częściowej).

Pozostałe hipotezy wymienione przez Autorkę we *Wstępie* generalnie korespondują ze szczegółowymi pytaniami badawczymi, jednakowoż jedna z nich jest na tyle oczywista, że można byłoby chyba z niej zrezygnować. Chodzi o hipotezę H1: „W miastach na prawach powiatu poziom dostępu mieszkańców do materialnych dóbr publicznych jest istotnie zróżnicowany.” Pewne wątpliwości budzi także hipoteza H5: „Jeżeli elitą rządzącą w radzie miasta na prawach powiatu jest Sojusz Lewicy Demokratycznej, to poziom dostępu mieszkańców do dóbr publicznych o znaczeniu materialnym jest wyższy niż gdy władzę w radzie sprawują ugrupowania lokalne.” Nie są jasne przesłanki tej hipotezy, Autorka wydaje się uznawać tę partię za typowego przedstawiciela socjaldemokracji i stąd wywodzi swoje założenie w tym zakresie.

Reasumując uważam, że Autorka co do zasady trafnie zidentyfikowała deficyty badawcze, prawidłowo postawiła problem pracy, pytania badawcze oraz cele pracy. Hipotezy pozostają w ścisłym związku z celami pracy i – mimo że dwie z nich wydają się być zbędne/wątpliwe – generalnie można uznać je za poprawne. Bez wątplenia mogą być podstawą dalszych badań w celu ich weryfikacji. Ponadto należy zauważyć, że poszczególne pytania badawcze i hipotezy doskonale wpisują się w zaproponowaną przez Autorkę strukturę rozprawy.

3. Zakres pracy (przedmiot badań)

Źródłem informacji na temat zakresu pracy jest w pierwszej kolejności tytuł oraz – kolejno - *Wstęp* oraz struktura pracy. I tak **zakres rzeczowy** stanowią w tym przypadku determinanty efektywnego kreowania dóbr publicznych o znaczeniu materialnym. **Zakres podmiotowy** stanowią jednostki samorządu terytorialnego z prowadzoną przez nie gospodarką nieruchomościami. Ze *Wstępu* dowiadujemy się, że dokładnie chodzi o miasta na prawach powiatu. **Zakres czasowy** również zdefiniowano we *Wstępie*, są to lata 2016-2018. Przyjęcie takiego przedziału czasowego uzasadniono „kończącą się w 2018 roku VII

kadencją w radach miast na prawach powiatu oraz dostępnością kompletnych danych w zakresie niezbędnym do zbadania zagadnienia.” Pierwszy powód jest dyskusyjny – dlaczego VII a nie inna kadencja? Ewentualnie można by uznać drugi, o ile faktycznie kompletne dane można uzyskać tylko dla tego okresu. Niezależnie od uzasadnień przyjęty zakres czasowy stanowi przyczynek do pytania o możliwość realizacji celu 5 („Określenie elit rządzących w poszczególnych radach miast na prawach powiatu oraz ich orientacji politycznej, a następnie ustalenie wpływu tych elit na poziom dostępu mieszkańców do materialnych dóbr publicznych”). Ponadto lektura pracy pozwala zauważyć, że w praktyce Autorka często ogranicza się do analizy danych z 2018 roku (w rozdziale 1 i 2) lub – co również należy uznać za uchybienie – analizuje dane z lat 2016-19 (w rozdziale 3) i dane z lat 2014-18 (w rozdziale 5 i 6), wykraczając poza zadeklarowane ramy czasowe.

Wątpliwości nie budzi natomiast ogólnopolski **zakres przestrzenny** rozprawy. Trzeba jednak podkreślić, że tytułowemu uogólnieniu wniosków na jednostki samorządu terytorialnego powinno towarzyszyć wyrażone wprost zastrzeżenie, że w praktyce przebadano tylko miasta na prawach powiatu. Ani w tytule rozprawy, ani we Wstępie tego nie znajdujemy, choć należy zaznaczyć, że Autorka szeroko (i przekonująco) przedstawia powody doboru próby badawczej.

Reasumując, można stwierdzić, że Autorka w swojej dysertacji wskazała na główne ograniczniki (zakresy) swoich analiz, uzasadniając swój wybór. Tym samym praca zyskała wyraźne ramy referencyjne i dzięki temu spełnia ważny wymóg o charakterze metodologicznym. Równocześnie trudno nie zwrócić uwagi na fakt, że w toku realizacji badań Autorce nie zawsze udaje się konsekwentnie przestrzegać własnych deklaracji dotyczących jednego z zakresów.

4. Metody i techniki badawcze

We *Wstępie* Autorka z pewną nonszalancją deklaruje, że „Metody badawcze zastosowane w pracy mają charakter autorski i mogą posłużyć do dalszego rozwoju badań administracji i polityk publicznych.” W praktyce bowiem praca została sporządzona z zastosowaniem metod, które w naukach o polityce są z powodzeniem stosowane od dawna. Sam tytuł i Wstęp zapowiadają szerokie zastosowanie metody komparatystycznej i elementów

metody systemowej. Lektura pracy pozwala zidentyfikować użycie przez Autorkę elementów metod: analizy instytucjonalno-prawnej i analizy treści (rozdział 1, 2 i 3), ilościowej – wnioskowania statystycznego, metodę taksonomiczną i metodę regresji (rozdział 5 i 6). Te ostatnie zresztą przywołuje (i szeroko omawia) sama Autorka, ale dopiero w rozdziale 4, który jest poświęcony przedstawieniu *Metodyki badania determinant efektywnego kreowania dóbr publicznych o znaczeniu materialnym*.

Reasumując, uznać należy że Autorka cechuje się świadomością metodologiczną i wykazuje umiejętność implementacji deklarowanych przez siebie metod w prowadzonym procesie badawczym. Przy zastrzeżeniu dotyczącym zawartej we *Wstępie* zaskakującej i niezgodnej ze stanem faktycznym deklaracji na temat oryginalności i autorstwa zastosowanej metody badawczej.

5. Struktura pracy

Struktura pracy stanowi odzwierciedlenie przyjętych we *Wstępie* celów i hipotez badawczych, a także przyjętych metod naukowych. Rozprawa składa się z siedmiu rozdziałów, *Wstępu, Zakończenia, Bibliografii* oraz *Spisu tabel i Spisu wykresów i rysunków*. W strukturze pracy brakuje *Wykazu skrótów*, który wydaje się być konieczny zważywszy, że Autorka posługuje się różnymi skrótami odnoszącymi się między innymi do nazw organizacji.

Strukturę pracy należy uznać za prawidłową. Jest ona trójdzielna. Tworzą ją: trzy rozdziały o charakterze teoretycznym – rozdział 1. *Rola jednostek samorządu terytorialnego na przykładzie gminy*, rozdział 2. *Dobra publiczne o znaczeniu materialnym w działalności samorządu terytorialnego* oraz rozdział 3. *Gospodarowanie zasobem nieruchomości przez jednostki samorządu terytorialnego na przykładzie gminy w procesie wytwarzania dóbr publicznych*. Rozdział 4. *Metodyka badania determinant efektywnego kreowania dóbr publicznych o znaczeniu materialnym* wraz z rozdziałem 5. *Identyfikacja czynników wpływających na poziom dostępu mieszkańców do dóbr publicznych o znaczeniu materialnym w jednostkach samorządu terytorialnego – badania przeprowadzone na przykładzie miast na prawach powiatu* oraz rozdziałem 6. *Określenie istotnych czynników oddziałujących na stopień wytwarzanych dóbr publicznych o znaczeniu materialnym w miastach na prawach powiatu*

tworzą część empiryczną. Ostatni rozdział 7. *Wnioski końcowe dotyczące zastosowania wyników badań w zakresie poziomu dostępu mieszkańców do dóbr publicznych o znaczeniu materialnym w jednostkach samorządu terytorialnego* zawiera rekomendacje w zakresie zastosowania wyników badań przeprowadzonych przez Autorkę. Struktura pracy jest logicznie spójna i wyczerpująca pod względem treściowym. Analogicznie, struktura poszczególnych rozdziałów również nie wzbudza wątpliwości i zastrzeżeń. Ponadto zarówno *Wstęp*, jak i *Zakończenie* pozwalają stwierdzić, że kandydatka do stopnia naukowego doktora wykazuje się stosownym przygotowaniem, potrafi konstruować wywody naukowe oraz operować precyzyjną terminologią w postaci uściślonych pojęć i kategorii analitycznych. Kolejność poszczególnych części pracy należy uznać za prawidłową i uwzględniającą zasadę logicznego wynikania.

6. Styl narracji, sposób zastosowania teorii oraz wykorzystanie literatury przedmiotu

Recenzowana rozprawa jest bez wątpienia wynikiem kwerendy Autorki na temat funkcjonowania samorządu terytorialnego, w szczególności zaś gospodarowania zasobem nieruchomości przez jednostki samorządu terytorialnego. W rozprawie Autorka udowodniła, że posiada rozległą i pogłębioną wiedzę na ten temat połączoną z wysokimi umiejętnościami w zakresie badania zjawisk społecznych będących przedmiotem jej zainteresowania.

Podjęte w rozdziałach teoretycznych kolejno wątki roli jednostek samorządu terytorialnego na przykładzie gminy; dobra publicznego o znaczeniu materialnym w działalności samorządu terytorialnego i gospodarowania zasobem nieruchomości przez jednostki samorządu terytorialnego na przykładzie gminy w procesie wytwarzania dóbr publicznych o znaczeniu materialnym stanowią wyczerpującą podstawę do uznania ogólnych merytorycznych kompetencji Autorki do prowadzenia analiz w tym zakresie. Rozdział czwarty, poświęcony metodyce badania determinant efektywnego kreowania dóbr publicznych jest zaś kluczowy dla potwierdzenia analogicznych kompetencji badawczych.

Fundamentalne z perspektywy ustaleń powziętych przez Autorkę są rozdziały piąty i szósty. Docenić należy między innymi samodzielną konceptualizację katalogu badanych

czynników, który pozwala na wielowymiarową analizę przedmiotowego zagadnienia. W tym punkcie należy jednak wrócić do sygnalizowanych na początku recenzji deficytów związanych z odniesieniem do literatury. Po pierwsze, należy podkreślić, że Autorka zupełnie zrezygnowała z odwoływania się do literatury zagranicznej, choćby anglojęzycznej. Częściowo usprawiedliwia to zakres przestrzenny pracy, ale – i tu wracam do kwestii konceptualizacji katalogu badanych czynników – bez takiego odniesienia pewność Autorki, że badanie ma prekursorski charakter, jest słabo ugruntowana. Po drugie, w pracy zabrakło również odniesień do wyników wybranych aktualnych krajowych badań dotyczących efektywnego działania gminy w interesującym Autorkę zakresie. Artykuły S. Kokota (2011), A. Nalepki i K. Łach (2012) publikowane w „Świecie nieruchomości” poświęcone efektywności gospodarowania nieruchomościami gminy, czy monografia B. Marony, *Zarządzanie nieruchomościami gmin jako obszar teoretycznych rozważań i badań empirycznych w ramach zarządzania publicznego* (Kraków 2018), zasługują na przywołanie z wielu powodów. Czy katalog czynników nie byłby pełniejszy, gdyby Autorka ujęła w nim także wątek strategii rozwojowych?

Nie zmienia to faktu, że zaprezentowane (w rozdziałach piątym i szóstym) wyniki badań przedstawiono w sposób uporządkowany, w ścisłym powiązaniu z wcześniej zadeklarowanymi celami szczegółowymi pracy. Umożliwiło to Autorce bieżące rozliczenia postawionych we Wstępie pracy hipotez szczegółowych oraz stanowiło podstawę do precyzyjnego sformułowania wniosków w rozdziale siódmym. Atutem tego rozdziału jest nie tylko klarowne podsumowanie badań zawierające wskazanie zweryfikowanych w toku prac czynników, które oddziałują na poziom dostępu mieszkańców do dóbr publicznych o znaczeniu materialnym, ale także zawarte w podrozdziale szóstym rekomendacje w zakresie funkcjonowania jednostek samorządu terytorialnego. Wykazane w badaniach znaczące różnice pomiędzy badanymi miastami w dostępie mieszkańców do dóbr publicznych o znaczeniu materialnym stanowią dla nich solidnie ugruntowaną podstawę. I choć trudno sformułowane przez Autorkę rekomendacje uznać za przełomowe, to w świetle przeprowadzonych badań zyskują one zdecydowanie nowy ciężar gatunkowy.

Na koniec, nawiązując do zasygnalizowanej już wcześniej niekonsekwencji Autorki w kwestii zakresu czasowego pracy, pozwolę sobie sformułować uwagę dotyczącą skutków jakie przyniosło to dla pracy w jej warstwie badawczej. Zmagania Autorki z ramami czasowymi (od deklarowanych 2016-2018 do występujących w pracy 2014-2019)

uważam za pochodną przyjęcia założenia, że badane zjawisko można „sfotografować”. Tymczasem mamy tu do czynienia z procesem, który z trudem poddaje się podobnym zabiegom. W sposób szczególny uwidacznia to próba uchwycenia przez Autorkę czynnika politycznego. Wprawdzie Autorka przeprowadziła w tym zakresie badanie obejmujące całą kadencję 2014-2018, ale trudno oprzeć się intuicji, że sformułowane na tej podstawie wnioski obarczone są dużym ryzykiem błędu wynikającego z przyjęcia tak krótkiej perspektywy. Oczywiście przyjęcie szerszych ram czasowych badania wymagałoby znacznie większego nakładu pracy i znacząco wydłużyłoby *nomen omen* proces twórczy. Uwagę tę formułuję zatem bardziej jako przyczynek i zachętę do dalszych badań niż zarzut pod adresem przedłożonej pracy.

7. Uwagi edytorskie

Rozprawa generalnie spełnia wymogi redakcyjne stawiane tego typu opracowaniom naukowym. Nieliczne uchybienia nie obniżają znacząco wartości pracy.

8. Konkluzja

Reasumując przedstawione powyżej rozważania, pragnę stwierdzić, że recenzowany przeze mnie tekst rozprawy doktorskiej Pani mgr Zofii Lucyny Kuryśko, stanowi udaną i wartościową próbę analizy problematyki determinant efektywnego kreowania dóbr publicznych o znaczeniu materialnym. Nie jest to bynajmniej praca wolna od wad. Starłem się je odpowiednio zasygnalizować w niniejszej recenzji. W moim przekonaniu nie są to jednak wady dyskwalifikujące Autorkę czy nawet istotnie obniżające generalną ocenę rozprawy. Praca potwierdza ogólną wiedzę teoretyczną Autorki w dyscyplinie, stanowi oryginalne rozwiązanie problemu naukowego, jest zaawansowana badawczo, zaś jej jakość stanowi zapowiedź dalszego rozwoju naukowego Autorki.

Przedłożona mi do recenzji praca doktorska spełnia ustawowe kryteria (art. 13, ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, Dz. U. z 2003 r., nr 65, poz. 595 z późn. zm.). W związku

z powyższym, wnoszę o dopuszczenie p. mgr Zofii Lucyny Kuryśko do dalszych etapów przewodu doktorskiego. Tenże wniosek przedkładam Radzie Wydziału Pedagogicznego Akademii Ignatianum w Krakowie.

Warszawa, dnia 23 października 2021 roku

dr hab. Andrzej Rudowski, prof. UKSW

Andrzej Rudowski
ul. Księgarzy 11 m 5
01-833 Warszawa
Tel.: 501 06 33 22
E-mail: a.rudowski@uksw.edu.pl

Instytut Nauk o Polityce i Administracji
Wydział Społeczno-Ekonomiczny UKSW
ul. Wóycickiego 1/3 bud. 23
PL 01-938 Warszawa
Tel.: +48 22 569 68 29
wse.uksw.edu.pl